

עפ"ת 10633/11/14 - דוד מאור, נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28.1.15

עפ"ת 10633-11-14 מאור נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב

דוד מאור, ת"ז 22423313

המערער

נגד

מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה

המשיבה

בשם המערער עו"ד סטולר

בשם המשיבה עו"ד ענאן גאנם

פסק דין

הערעור:

1. לפניי ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "**בית המשפט לתעבורה**"), אשר ניתן ביום 22.09.14 על ידי כב' השופט גיל קרזבום בתיק ת"ד 380-08-12.

2. המערער הובא לדין בבית המשפט לתעבורה בגין העבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציית כביש במעבר חציה בבטחה, עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 - (להלן: "**התקנות**"), ביחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 - (להלן: "**הפקודה**"), עבירה של נהיגה ברשלנות לפי סעיף 62(2), בצירוף סעיפים 38(2) ו- 38(3) לפקודה, עבירה של התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות עם סעיף 38(3) לפקודה.

3. על פי עובדות כתב האישום, נהג המערער ביום 23.12.11 בסמוך לשעה 08:20 ברכב פרטי בדרך השלום בנשר מכיוון כללי מערב לכיוון כללי מזרח, ובהגיעו סמוך לבית מס' 9 פגע המערער בהולך רגל מר חיים אביטול, אשר הספיק לחצות 1.4 מטר ממעבר החצייה משמאל לימין, כיוון נסיעת המערער.

המערער נהג את רכבו ברשלנות בכך שלא אפשר להולך הרגל להשלים את חציית הכביש בבטחה, פגע בו וגרם לו חבלות של ממש.

4. המערער הודה בעובדות כתב האישום, הורשע על סמך הודאתו, בית המשפט לתעבורה הפנה אותו לשירות המבחן, ולאחר קבלת התסקיר ושמיעת טענות הצדדים לעונש, הטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. צו שירות לתועלת הציבור ב"עמותה למען הקשיש" בהיקף של 300 שעות.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.
- ג. 18 חודשי פסילה בפועל.
- ד. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
- ה. קנס בסך 3000 ₪.
- ו. ופיצוי בסך 5000 ₪.

5. הערעור מופנה כנגד חומרת הדין ובעיקר עונש הפסילה בפועל.

טיעוני המערער:

6. ב"כ המערער טען כי בית המשפט לתעבורה שגה משהטיל על המערער עונש פסילה בפועל ארוך מאוד בנסיבות העניין וכן חזר ושגה משלא נתן משקל ראוי והולם לנסיבותיו האישיות של המערער ולאמור בתסקיר שירות המבחן ובהמלצות שבאו שם.

7. ב"כ המערער ציין כי המערער הינו כבן 48, נשוי ואב ל- 3 ילדים, שסמוכים על שולחנו והתומך בהם כלכלית. למערער נקבעה נכות רפואית צמיתה בשיעור 40% (מבחינת מס הכנסה הנכות היא 90%) וזאת כתוצאה ממחלת ריאות אשר התפתחה כתוצאה מתאונת עבודה אותה עבר. המערער מוציא אלפי שקלים בכל חודש למימון התרופות שהוא נזקק להן.

8. ב"כ המערער טען עוד, כי בית המשפט לתעבורה טעה משלא נתן משקל לעינוי הדין שנגרם למערער כתוצאה מהדחיות המרובות שביקשה המשיבה וכן לשיהוי בהגשת כתב האישום עצמו.

9. ב"כ המערער הפנה לתסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו של המערער, לעצם לקיחת אחריות מלאה על מעשיו, לכך שהבין את חומרת מעשיו והתנהלותו ואת ההשלכות הקשות של מעשיו. נוסף על כך, מדובר בעבירה המשמעותית הראשונה של המערער, שכן הוא נוהג כמעט 21 שנים ולחובתו יש רק 3 הרשעות קודמות בלבד.

10. לדעת ב"כ המערער המתחם הנכון נמוך מזה שנקבע על ידי בית המשפט לתעבורה, תוך שהפנה לפסיקה המצביעה על מתחם ענישה הנע בין 3 עד 12 חודשי פסילה בפועל.

לחילופין, הוא הוסיף וטען כי גם אם המתחם שנקבע נכון, היה על בית המשפט לתעבורה להטיל על המערער עונש פסילה ברף הנמוך, קרי 12 חודשים.

11. לבסוף ב"כ המערער טען כי בית המשפט לתעבורה שגה משלא ניכה את תקופת הפסילה המנהלית בת החודשיים שהוטלה על המערער, לאחר קרות האירוע, מתקופת הפסילה אשר הוטלה על המערער.

12. ב"כ המערער ביקש להקל ולו במעט בעונשו של המערער לאור נכותו הקשה.

טיעוני ב"כ המשיבה:

13. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור ולהשאיר את גזר דינו של בית משפט לתעבורה על כנו. הוא טען כי המתחם שנקבע על ידי בית המשפט לתעבורה הינו מידתי והולם.

משבית משפט לתעבורה גזר על המערער עונש פסילה בפועל למשך 18 חודשים הוא ערך את האיזון הראוי בכך שנמנע מהטלת מאסר בפועל.

בפני שירות המבחן, הנאשם השליך את תוצאות התאונה על גורמים אחרים, חיצוניים ורואה בעצמו כקורבן, דבר שאין לקבלו.

14. ב"כ המשיבה התייחס לפסיקה שהפנה אליה ב"כ המערער, וטען כי פסיקה זו דנה במקרים פחות חמורים, הן מבחינת החבלות שנגרמו וחלק מהן גם מבחינת העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

בית המשפט במקרה הנדון גזר על המערער עונש פסילה שהוא כמחצית ממתחם הענישה שנקבע.

15. ב"כ המשיבה ציין והפנה לפסיקה העדכנית המחייבת הטלת פסילה ארוכה ומשמעותית, הדבר מקבל משנה תוקף, כאשר עסקין במקרה בו בית המשפט נמנע מהטלת עונש מאסר ממשי, לדעתו.

דין והכרעה:

16. לאחר שעיינתי בגזר הדין של בית משפט לתעבורה, בחנתי את נסיבות העבירות שיוחסו למערער, את התוצאות של התאונה והפגיעות בהולך הרגל, את תסקיר שירות המבחן, את המסמכים הרפואיים, עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים ושמעתי את טענותיהם, אני מחליט לקבל את הערעור ולהעמיד את עונש הפסילה בפועל על 11 חודשים.

17. בהגיעי לתוצאה הנ"ל לא נעלמה מעיני ההלכה הקובעת כי ערכאת הערעור תמעיט להתערב בעונש שהטילה הערכאה הדיונית, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן שבהם הוטל עונש החורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים - ראו ע"פ 3988/11 אלכסנדר צ'רנין נגד מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13.3.12) ושם נאמר:

" אולם הלכה ידועה היא כי לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בגזר דינה של הערכאה הדיונית, ותעשה כן רק במצבים חריגים שבהם העונש חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות, מצבים שבהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית. אמנם אין ערוך לחומרת מעשיהם של המשיבים, אך בנסיבות העניין לא מצאנו כי העונש חורג לקולא במידה המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור."

ראו גם ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל, (ניתנה ביום 23.4.09) והפסיקה שהובאה שם וגם פסק הדין שניתן בעפ"ת 23021-07-09 מדינת ישראל נ' חאדר אסוואד, (ניתן ביום 24.11.09).

18. כמו כן, נתתי את דעתי לנסיבות התאונה, תוצאותיה ומידת הרשלנות שיש לזקוף לחובת המערער, תוך התחשבות בעברו התעבורתי הקל - המדובר במערער הנוהג מאז 1994 ולחובתו רק 3 הרשעות קודמות (ללא תאונות דרכים בעברו או עבירה אחרת יוצאת דופן בחומרתה), הודאתו בעובדות כתב האישום, קבלת האחריות, חסכון מזמנו היקר של בית המשפט, עינתי הדין שנגרם לו עקב הדחיות להן עתרה המשיבה ונסיבותיו האישיות, לרבות מצבו הבריאותי.

על יסוד כל אלה לא מצאתי בעניינו של המערער, נסיבות החורגות באופן קיצוני בחומרתן, שיש בהן כדי להצדיק פסילה בפועל של 18 חודשים.

19. הגם שבית המשפט לתעבורה לא ניכה למערער את הפסילה המנהלית, ולא התייחס לכך בפסק דינו, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה זו.

יחד עם זאת ומהנימוקים שפורטו לעיל, אני מחליט לקבל את הערעור ולהעמיד את עונש הפסילה בפועל על 11 חודשים, מיום הפקדת הרישיון.

20. שאר חלקי גזר הדין יישארו על כנם.

21. על המערער לקיים את גזר הדין, לרבות תשלום הקנס והפיצוי בהתאם לגזר הדין של בית המשפט לתעבורה.

היה וניתן צו עיכוב ביצוע העונש, בטל בזה הצו.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ה, 28 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.